

A Győri Ítéltábla a **felperesnek** a dr. pártfogó ügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása, sérelemdíj megfizetése iránt indított perében, melyhez egyesítésre került az alperes által a felperes ellen P.20.081/2018. számon indult per - a Székesfehérvári Törvényszék 2018. november 14. napján kelt 5.P.20.077/2018/37. számú ítélete ellen az alperes által 38., 39. sorszám alatt előterjesztett, Pf. 4., 7. és 9. sz. alatt kiegészített fellebbezés folytán - tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az „ócska csehós”, „csaló”, „bűnbarlang” kitételek vonatkozásában mellőzi a jó hírnév megsértésének megállapítását, illetve, hogy a „vendégeket megalázó”, „kilökdösődő” kitételek vonatkozásában az alperes a valóság hamis színben történő feltüntetésével sértette meg a felperes jó hírnevét.

A felperesnek megküldendő és az elsőfokú ítélet szerinti fórumokon közzétenni rendelt elégtételt nyújtó levelében az alperes köteles megjelölni az elsőfokú ítélet - a másodfokú ítéletben foglaltaknak megfelelően pontosított - jogsértést megállapító rendelkezéseit is.

Az elsőfokú ítélet keresetet és viszontkeresetet elutasító rendelkezéseit akként pontosítja, hogy az elsőfokú ítéletben foglalt marasztalást meghaladóan a keresetet, a Székesfehérvári Törvényszék előtt P.20.081/2018. számon indult, de a jelen perhez egyesített perben előterjesztett alperesi keresetet, valamint az egyesített perben előterjesztett alperesi viszontkeresetet utasítja el.

Az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezéseit akként pontosítja, hogy az állam az elsőfokú eljárás kereseti és viszontkereseti illetékét viseli.

Mellőzi az elsőfokú ítélet pártfogó ügyvédi munkadíjra vonatkozó rendelkezését, s megállapítja, hogy az alperest képviselő pártfogó ügyvéd elsőfokú eljárással kapcsolatos díja a 100 %-os mértékben a pervesztes alperes terhére esik.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 24.560 (Huszonnégyezer-ötszázhatvan) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 368.000 (Háromszázhatvannyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Megállapítja, hogy az alperest képviselő pártfogó ügyvéd másodfokú eljárással kapcsolatos díja a 100 %-os mértékben pervesztes alperes terhére esik.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint Város 1-en az 1980-as években önszerveződő ismerkedési klub alakult ki, melynek pénteki zenés rendezvényeit 2012-től a L Étteremben tartották. A baráti társaság tagja volt - egyebek mellett - K J-né, K-né K I, valamint az alperes és barátnője O É is. A táncos ismerkedési estek nyílt rendezvények voltak, melyeken bárki részt vehetett. Az alperes és O É kapcsolata egy idő után megromlott, emiatt alperes K-né K I-t okolta, ezért közöttük haragos viszony alakult ki, s az alperes ezt követően a pénteki esteket már nem látogatta.

2014. végén a L Étterem tulajdonosa úgy döntött, hogy a baráti társaság a továbbiakban már nem rendezhet ott esteket, ezért K-né K I 2014. decemberében felkereste felperest - a város 1-i R Vendéglő tulajdonosát - és arról érdeklődött, hogy megtarthatnák-e összejöveleiket a felperes vendéglőjében. K-né K I és K J-né **szándéka szerint az új helyen megrendezésre kerülő esteket zártkörűvé kívánták tenni.** Ennek célja az volt, hogy a baráti társaság tagjai közé kizárólag olyan személyek tartozzanak, akiket valamelyik tag meghívására érdemesnek tartottak, s aki ellen a tagok nem tiltakoznak. Ez ügyben felkeresték a polgármesteri hivatal ügyfélszolgálatát, ahol információt kértek arról, hogy a társaság hogyan válhat zártkörűvé. Az önkormányzat tájékoztatása szerint ez beléptető kártya rendszerrel és a rendezvény zártkörűségét jelző táblával lett volna biztosítható.

A felperes, K J-né, valamint K-né K I szóban megállapodott abban, hogy **a felperes 2015. január 9. napjától kezdve péntekenként 17 órától - ellenszolgáltatás nélkül - a baráti kör kizárólagos rendelkezésére bocsátja a vendéglője nagytermét** azzal, hogy a rendezvény résztvevői számára a felperes jogosult a vendéglátási szolgáltatás nyújtására. **A vendéglőben a nagytermen kívül még egy kisterem és söntés is működött, ahol a rendezvény ideje alatt felperes a vendéglő egyéb vendégei részére változatlanul biztosította a vendéglátási szolgáltatást.**

Alperes és F-né S É 2015. január 6-án felkereste a felperesi vendéglőt, és alperes névnapjára tekintettel közölték felperessel, hogy 2015. január 9-én 16 órára két fő részére kívánnak ott asztalt foglalni. Felperes ekkor nem bírt tudomással arról, hogy a baráti társaságnak ki a tagja, illetve, hogy ők nem a tagjai, ezért közölte velük, hogy pénteken zenés, táncos rendezvény lesz.

2015. január 9-én kb. 16 óra 15 perckor érkezett a vendéglőbe az alperes F-né S É és D I-né társaságában. A vendéglő nagytermében lévő egyik asztalnál kívántak helyet foglalni, amikor K-né K I közölte velük, hogy ott zártkörű rendezvény lesz, ezért távozásra szólította fel őket. Az alperesi társaság nem hagyta el a termet, ezért K-né K I a pultban dolgozó felperestől kért segítséget, aki az egyik alkalmazottját küldte a terembe, aki **az alperesi társaság részére a vendéglő másik termét ajánlotta fel** a vacsora elfogyasztására. Ezt az alperesi társaság elfogadta, vacsoráztak, majd távoztak. F-né S É elégedett volt a szolgáltatással, amit e-mailben közölt is felperessel.

2015. január 16-án az alperes F-né S É társaságában - a pénteki zenés rendezvény időpontjában - ismét felkereste a felperesi vendéglőt. Ekkor K-né K I már a pultnál közölte velük, hogy a zártkörű rendezvénnyel érintett **nagyterembe** nem mehetnek be, ennek ellenére alperes ott **foglalt helyet, itt kívánt italt rendelni felperestől, amit a felperes megtagadott, ellenben felajánlotta, hogy alperest a másik két terem valamelyikében kiszolgálja**, de erre alperes nem tartott igényt, s a vendéglőből távozott.

Alperes ezután több hatóságnál sérelmezte a felperesi vendéglőben 2015. január 9-én és 16-án történeteket. Bejelentéssel élt a Fogyasztóvédelmi Felügyelőségnél, a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál, az Egyenlő Bánásmód Hatóságnál és a ... Megyei Rendőrkapitányságnál is.

Alperes **facebook oldalain** és az általa létrehozott **„R Vendéglő ...” elnevezésű facebook oldalon** rendszeresen közzé tette a felperest sértő kijelentéseit, melyhez - a felperes hozzájárulása nélkül - a felperes arcképét is felhasználva „ócska csehós”-nak „csaló”-nak titulálta a felperest, annak otthonát pedig - mely a vendéglővel egy épületben volt - „bűnbarlang”-nak nevezte.

Alperes emellett az egyéni vállalkozó felperes jó hírnevét sértő, valótlan állításokat is közzétett, azt állítva, hogy : „Itt nem szolgáltak ki bennünket, kirángatták a széket alólunk, kilökdösték a hölgyeket, kitiltottak bennünket innen, megaláztak bennünk”, valamint ezen valótlan állítások alapján a vendéglőt senkinek sem ajánlotta.

Felperes „egy régi haragosod” aláírással gépelt gyalázkodó, **fenyegető levelet** is kapott, melyben az szerepelt, hogy amennyiben a felperes a pénteki zenés rendezvényt nem szünteti meg, úgy „Reggelre le fog égni kocsmád, lakásod, veled együtt.” Felperes szomszédai és a vendéglő környezete **névtelen szórólapokat** is kapott, mely tartalmát tekintve megegyezett az alperes internetes honlapján közzétett állításokkal, s arra szólította fel a vendéglő körül lakókat, hogy az éttermet ne látogassák. Felperes a névtelen fenyegető levél miatt ismeretlen tettes ellen feljelentéssel élt.

* * *

Felperes módosított kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy alperes a **becsületét és a jó hírnevét** megsértette azzal, hogy internetes (facebook) oldalain, valamint az általa létrehozott **„R Vendéglő ...” elnevezésű oldalon**, valamint a **„R Vendéglő” honlapján** őt csalónak, szélhámosnak titulálta, arra utalt, hogy felperes lefizeti a hatóságokat, a vendéglővel egy épületben lévő családi otthonát bűnbarlangnak nevezte, mely kijelentések alkalmasak arra, hogy társadalmi megítélését negatívan befolyásolják.

Emellett - mint egyéni vállalkozónak - a **jó hírnevét** is sértette, amikor az alperes a fenti internetes oldalakon azt állította, hogy az általa üzemeltetett vendéglőben a vendégeket kilökdösi, kitiltják, megalázzák, alóluk a széket kirángatják, nem szolgálják ki. Alperes valótlanul állította azt is, hogy a vállalkozás csődbe jutott. Jó hírneve megsértésének megállapítását kérte annak kapcsán is, hogy alperes a hozzá intézett névtelen fenyegető levélben és a lakó környezetéhez eljuttatott névtelen szórólapokban sértő kijelentéseket tett róla és vállalkozásáról.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze alperest a jogsértés abbahagyására és tiltsa el őt a további jogsértésektől, kötelezze elégtétel adására is, oly módon, hogy a sérelmezett kijelentések valótlanságát ismerje el, ezekért fejezze ki sajnálkozását, és e levelet az alperes tegye közzé facebook oldalain a **„R Vendéglő ...” facebook oldalon**, valamint a **„R Vendéglő” honlapján** is, és a bocsánatkérést a napilapban is hozza nyilvánosságra.

Arra hivatkozott, hogy az alperes által közzétett kijelentések alkalmasak arra, hogy jó hírnevét sértsék, társadalmi megítélését rontsák, az egyéni vállalkozása keretében üzemelő vendéglő esetében pedig az étterem jó hírnevét is csorbíthják.

* * *

Alperes a kereset elutasítását kérte.

Nem vitatta, hogy a sérelmezett kijelentések (facebook oldalain, illetve az általa létrehozott „**R Vendéglő ...**” oldalon, illetve a **R Vendéglő** honlapján is) **tőle származnak**. Arra hivatkozott, hogy a szabad vélemény-nyilvánítás keretében véleménye nem korlátozható, s a sérelmezett kitételekben csupán a 2015. január 9. napján és a 2015. január 16. napján a vendéglőben történt eseménnyel kapcsolatos **véleményét fogalmazta meg**.

Az ide egyesített 27.P.20.081/2018. számú perben előterjesztett keresetében annak megállapítását kérte, hogy a felperes vele szemben **hátrányos megkülönböztetést alkalmazva** megsértette személyiségi jogait azzal, hogy 2015. január 9. napján asztalfoglalása ellenére, majd 2015. január 16. napján a **R Vendéglő** belső termében őt nem szolgálta ki. Kérte továbbá, hogy kötelezze a bíróság megfelelő elégtétel adására a felperest oly módon, hogy a napilap címlapján saját költségén tegye közzé nyilvános bocsánatkérését, s kötelezze 2.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére.

A két per egyesítését követően előterjesztett **viszontkeresetében** annak megállapítását kérte, hogy a felperes megsértette jó hírnévhez és becsülethez való jogát azzal, hogy rosszhiszeműen és minden alap nélkül kezdeményezte vele szemben a jelen peres eljárást, melynek során vele kapcsolatban valótlan tényeket állított és indokolatlanul bántó kifejezésekkel élt. Kérte, hogy kötelezze a bíróság a felperest a jogsértés abbahagyására, tiltsa el a további jogsértéstől, s marasztalja 1.500.000 forint sérelemdíjban és annak kamataiban.

Felperes az ideegyesített perben előterjesztett kereset, valamint az alperesi viszontkereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy nem sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét az alperessel szemben, és perindítása sem minősíthető rosszhiszeműnek, alaptalannak, nem sért személyiségi jogokat.

* * *

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy alperes megsértette felperes becsületét, jó hírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy facebook oldalán felperes profilképét megosztva őt „ócska csehós”-nak nevezte; a **R Vendéglő** honlapján „csaló”-naktitulálta; facebook oldalain, a „**R Vendéglő ...**” elnevezésű honlapon, valamint a „**R Vendéglő**” honlapján felperes otthonát - mely a vendéglővel egy épületben van - „bűnbarlangnak” nevezte.

Megállapította, hogy az alperes megsértette felperes, mint egyéni vállalkozó jó hírnevét, amikor a „**R Vendéglő ...**” elnevezésű, facebook oldalon a vendéglőt „mocskosnak”, „vendégeket megalázónak”, „kilökdösődőnek”, felperest „adócsalónak”, „csődbe jutottnak” nevezte.

Az alperest a jogsértés abbahagyására kötelezte, a további jogsértéstől eltiltotta. Kötelezte az alperest, 15 napon belül felpereshez címzett levélben adjon elégtételt azzal, hogy a sérelmezett kijelentések valótlanágát elismeri, ezekért sajnálkozását fejezi ki, és a levelet facebook oldalain, a „**R Vendéglő ...**” facebook oldalon, és a „**R Vendéglő**” honlapján közzéteszi. Az ezt meghaladó keresetet, valamint a viszontkeresetet elutasította.

Megállapította, hogy a per során felmerült perköltséget az állam viseli, s hogy az alperes 100%-ban pervesztes lett, így jogi képviselőjével felmerülő pártfogó ügyvédi munkadíjat az állam viseli.

Arra hivatkozott, hogy az alperes az interneten közzétett nyilatkozatok tényállítás és vélemény-nyilvánítás szintű elhatárolását az Alkotmánybíróság gyakorlatában is alkalmazott

„bizonyíthatósági teszt” révén elvégezve az „**ócska csehós**” és „**csaló**” kitételek véleménynyilvánításnak minősülnek, melyek kifejezésmódját súlyosan sértőnek, indokolatlanul bántónak találta, mely által alkalmasak a felperes megítélésének hátrányos befolyásolására, így e kifejezésekkel az alperes megsértette a felperes becsületét.

A felperest a vállalkozásán keresztül érintő bejegyzések vonatkozásában a „mocskos” kijelentést, azt hogy ezen a helyen a vendégeket megalázzák, kilökdösik, s hogy a felperes egyéni vállalkozása csődbe jutott, valótlan tényállításnak minősítette, mely ugyancsak alkalmas a felperes és az általa üzemeltetett vendéglátó egység jó hírnevének rombolására.

Az aláírás nélküli, gépelt **fenyegető levél** és a felperes szomszédaihoz, lakókörnyezetéhez eljuttatott **névtelen szórólapok** vonatkozásában arra hivatkozással utasította el a felperes keresetét, hogy nem nyert igazolást az, hogy azok az alperestől származnak, önmagában a szórólap és a névtelen levélben alkalmazott kifejezésmód hasonlósága nem igazolja kétséget kizáróan azok alperesi eredetét.

Az alperes által az ideegyesített perben előterjesztett keresetet alaptalannak találta az abban állított hátrányos megkülönböztetés megvalósulása hiányában. Arra hivatkozott, hogy a felperes **F-né S É** val és **K J-né**val szóban kötött megállapodás alapján a vendéglátó ipari egység belső termét kizárólagosan egy baráti társaság rendelkezésére bocsátotta 2015. január 9. napjától minden péntek 17.00 órai időponttal. Erre figyelemmel a terembe történő belépés, illetve ott tartózkodás meghatározása már nem az ő hatáskörébe esett. Miután a belső terem feletti rendelkezési jogot átadta, ha ott a felperest hátrányos megkülönböztetés érte, azért felelősséggel nem ő tartozik. Emiatt nem bír jelentőséggel az, hogy az ott megtartott rendezvény nyílt vagy zártkörű volt, azt a baráti társaság milyen módon tette zártkörűvé, és ezt miként jelezte a kívülág számára, emiatt mellőzte az ezzel összefüggő bizonyítási indítványok teljesítését.

Vizsgálta, hogy a 2015. január 9. napján történő asztalfoglalással összefüggésben érte-e az alperest személyiségi jogi sérelem. E körben rámutatott, hogy amennyiben az asztal lefoglalására valóban belső teremben került volna sor, annak sincs jelentősége, mert 2015. január 16. napán (helyesen: 2015. január 9. napján) az alperes és a vele a helyszínen megjelenő társaság elfogadta azt, hogy a vacsorájukat az étterem egy másik termében szolgálják fel, így **az asztalfoglalására vonatkozóan a szerződés módosításra került.** Kifejtette, hogy - az időközben az alperes haragosává vált - **F-né S É** tanúvallomását a bizonyítékok köréből kizárva, nem állapítható meg, hogy egyáltalán konkrét asztalfoglalásra sor került volna az alperes részéről. Az alperes maga is elismerte, hogy annak kapcsán sem a nevét, sem elérhetőségét nem adta meg a felperesnek sem ő, sem **F-né S É**, így magatartásuk csupán a vacsora szándékának jelzése lehetett, mely konkrét felperesi kötelezettséget nem teremtett.

2015. január 16. napján sem alkalmazott a felperes hátrányos megkülönböztetést az alperessel szemben. Amikor az alperes ismét a belső teremben kívánt helyet foglalni, akkor a felperes a belső teremben történő kiszolgálást - egyidejűleg felajánlva a vendéglő egy másik helyiségében történő kiszolgálást - jogszerűen tagadta meg.

Rámutatott, hogy az alperes által sérelmezett két időpontban a per adatai szerint **a felperes részéről az alperest sértő, megalázó magatartás kifejtésére nem került sor.** Az alperes által hivatkozott lökdösődés nem a felperes magatartásával volt összefüggésbe hozható.

Az alperes viszontkeresetét azon egységes bírói gyakorlatra utalva találta megalapozatlannak, mely szerint önmagában a peres eljárás megindítása személyiségvédelmet nem alapozhat meg. Azt a per keretében kell tisztázni, hogy a kereset alapjául szolgáló tényállás valós, megalapozott-e. A perben megállapítható, hogy az alperes nagy nyilvánosság előtt (az interneten) a felperest és annak vállalkozását érintő, a felperes személyiségi jogait sértő kijelentéseket tett, így a felperes jogszerűen léphetett fel az alperessel szemben, keresete megalapozott volt, eljárása nem sérthette az alperes személyiségi jogait.

* * *

Az ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében az alperes az elsőfokú ítélet részben, akként történő megváltoztatását kérte, hogy a bíróság egészében utasítsa el a felperes keresetét, és adjon helyt viszontkeresetének és az ide egyesített perben előterjesztett keresetének.

Arra hivatkozott, hogy a Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 10.K.20.217/2015., illetve a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 20.K.30.130/2016. számon folyamatban volt perekben csak amiatt lett pervesztes, mert sérelme nem tartozott a Fogyasztóvédelmi Hatóság, illetve az Egyenlő Bánásmód Hatóság hatáskörébe, így azt csak polgári perben orvosolhatja.

Őt a felperes diszkriminálta, s csupán valós ténymegállapításokat tett a vendéglő, illetve a felperes egyes vendégekhez való hozzáállását illetően, melyek kijelentései valóságuk miatt nem sértenek személyiségi jogokat. A demokrácia vívmánya, **a szólásszabadság útján tette közzé sérelmeit**, egy vendéglátásról pozitív és negatív vélemény is szabadon megfogalmazható.

Ezzel szemben a felperes és társasága durva, agresszív módon, veréssel, „véged lesz” fenyegetéssel, „háttérhatalommal” fenyegetéssel és félelemkeltő írásokkal válaszolt, s két esetben ténylegesen is bántalmazta őt a felperesi vendéglő egyik törzsvendége, **Város 1** közismert verőlegénye által. Fellebbezéséhez olyan - állítása szerint a felperestől származó és őt dehonosztáló - nyilatkozatokat is csatolt, melyek álláspontja szerint a felperes vele szembeni jogsértő magatartását igazolják, ahogy igazolt az is, hogy az **R** Vendéglő törzsvendégei a 2015. januári eset után őt rendszeresen fenyegették, majd bántalmazták is. A jognak nem őt, a sérelmet szenvedett vendéget kell elmarasztalnia, hanem a törvénytörő vendéglőst.

Kiemelte, hogy annak ténye, hogy 2015.01.06.-án bement a vendéglőbe, igazolja az asztalfoglalást. Emellett három egyértelmű tanúvallomás igazolta, hogy asztalfoglalásos vacsorára ment 2015. január 9. napján, amit a felperes nem biztosított a megbeszélthelyen, noha 16 órára mentek és a rendezvény csak 17 órakor kezdődött. Az is bizonyított, hogy lökdösődésre, kiabálásra, székrángatásra sor került. (NFH vizsgálati jkv., 905/2015. bü. Sz. irat; **F-né S É** tanúvallomása) Utalt a 2005. évi CLXIV. törvény 2.§ 31. pontjára, álláspontja szerint a felperest személyes intézkedési kötelezettség terhelte, nem a konyhalányt kellett volna odaküldenie. Hivatkozott a 2008. évi XLVII. Törvény 14.§-ra, melynek értelmében a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát - a rendezvény zártkörűségét - a felperes tartozott igazolni. **A felperes azonban az eltelt négy év alatt sem tudta igazolni, hogy a zártkörű rendezvény megtartására törvényesen került sor**, így erre való hivatkozásai nem fogadhatók el.

Az elsőfokú bíróság - jogszabálysértő módon - kizárólag a felperes tanúinak nyilatkozatát és a felperes által előadottakat vette figyelembe, annak ellenére, hogy részletesen kifejtette, hogy e tanúk szavahihetősége miért kérdéses. Az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően a bizonyítékokat, melyek igazolják, hogy a **perbeli cselekmény kapcsán őt érte jelentős hátrány**. Utalt a

Slágermulató tulajdonosának, **B L-nek** a bíróság előtt tett vallomására, mely szerint egy asztalfoglalásos vacsorára érkező társasággal nem történhet meg az, ami vele megesett a felperes vendéglőjében. Hangsúlyozta, hogy egyik alkalommal sem a zártkörű rendezvényen kívánt részt venni, hanem mindkét alkalommal csak vacsorázni szeretett volna, ami első alkalommal nem a megállapodás szerint, második alkalommal pedig egyáltalán nem sikerült.

A felperes a 2015. január 9-i és 16-i eseményekkel kapcsolatosan hamis tanúvallomást tett és **F-né S É** is hamis tanúzásra hívta fel, ezért kérte, hogy a felperessel szemben hamis tanúvallomás tétele és hamis vád miatt **F-né S É** ellen pedig hamis tanúzás vádja miatt hivatalból kezdeményezzen a bíróság büntetőeljárást.

* * *

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt arra, hogy facebook oldalán, a vendéglő honlapján, illetve a vendéglő facebook oldalán az alperes személyiségi jogait sértő válasszal vagy megjegyzéssel nem élt. Az alperes azonban az elsőfokú ítéletben foglaltakat figyelmen kívül hagyva tovább folytatja saját facebook oldalán nagy nyilvánosság előtt a jogsértést. Ezt igazolandó közjegyzői ténytanúsítványt csatolt, egyúttal kérte az annak kiállításával kapcsolatos 24.560 forint költség perköltségként történő megtérítését.

Rámutatott, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során elismerte, hogy nem foglalt asztalt, s visszavonta korábbi állítását a székrángatás, a hölgy kilökdösődés és kiabálás tekintetében is, amit alátámasztott **F-né S É** tanúvallomása is,

* * *

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Mindenekelőtt arra mutat rá az ítélet tábla, hogy a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a felperesi keresetet kisebb részben elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést nem bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett részében a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges és egyben elégséges körben feltárta, azt helyesen állapította meg. Erdemi döntése - nagyobb részt annak indokaira is kiterjedően - helytálló, annak megváltoztatására az alperesi fellebbezésben előadottak nem adnak alapot. Erre tekintettel az ítélet tábla elsődlegesen a fellebbezés, illetve az elsőfokú ítélet jogi indokolásának kiegészítése, valamint az ítélet tábla által indokoltnak látott pontosítások miatt tartja csak szükségesnek az alábbiak kifejtését.

I.

A felperesi kereset:

Miután a felperes vállalkozása (az egyéni vállalkozás) a jogalanyiség tekintetében nem különül el a felperestől, így a vállalkozását érintő valótlan (jelen perben a valóságában nem bizonyított) kitételek vonatkozásában is a felperes jó hírnevének megsértése vizsgálendő.

A jogsértés megtörténte kapcsán az elsőfokú bíróság a per adatait a Pp. 206. §-ában foglaltaknak megfelelő mérlegeléssel értékelte. Az ítéletében jogsértőnek minősített kijelentések még az alperesi előadás elfogadása esetén is jogsértőnek minősülnek. Az ítélet tábla - a jogsértést megállapító rendelkezés és az elégtételt adó nyilatkozat rendelkező rész szerinti tartalmi pontosítása mellett - az elsőfokú bíróság által a felperesi kereset vonatkozásában alkalmazott **felróhatóságtól független személyiségvédelmi szankciók alkalmazásával és tartalmával is egyetértett.** A felperes a Pf.8.

sorszám alatt csatolt közjegyzői okirattal igazolta, hogy a jogsértő magatartás az alperes részéről az elsőfokú ítélet meghozatalát követően is folyamatos, mely az elsőfokú ítélet jogsértés abbahagyására kötelező, illetve a további jogsértéstől eltiltó rendelkezései helybenhagyását erősíti.

Az elsőfokú ítélet rendelkező része csak annyiban szorul pontosításra, hogy **az „ócska csehós”, a „csaló” és a „bűnbarlang”** kitételek **a felperes becsületét sértőek**, s nem tekinthetőek egyúttal jó hírnevet is sértőnek. Azokat egyébként az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában helyesen minősítette a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására is alkalmas, kifejezőmódjában sértő, indokolatlanul bántó, ezáltal becsületsértő vélemény-nyilvánításnak, de ezzel az elsőfokú ítélet rendelkező része nem volt összhangban.

Helyesen utalt arra fellebbezésében az alperes, hogy való tények állítása esetén a személyiségi jogok megsértése nem állapítható meg. Azonban az elsőfokú ítélet a fentieket meghaladó körben helyesen minősítette a felperes jó hírnevét sértőnek az ott megjelölt kitételeket, mert azok valótlan tényállításként, a „vendégeket megalázó”, a „kilökdösődő” fordulat pedig a valóságot hamis színben feltüntető állításként a jó hírnév Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti sérelmét valósította meg. A felperes jó hírnevének sérelme kapcsán nem annak volt jelentősége, hogy kellően igazolt-e, hogy 2015. január 9-én estére asztalfoglalásra került sor az alperes részéről, hanem annak, hogy **a felperesnek tulajdonított jogsértő cselekmények (székhúzogatás, a vendég lökdösetése, kiabálás) bizonyítottan nem a felperes részéről került kifejtésre**, hanem arra a belső teremben a rendezvényt szervezők részéről került sor. E cselekmények felperesi magatartásként beállítása - a valóság hamis színben történő feltüntetéseként - sérti a felperes jó hírnevét.

Ezt meghaladóan a terhére megállapított jó hírnevet sértő kitételek vonatkozásában az alperes a valóság bizonyítása körében őt terhelő kötelezettségnek nem tudott eleget tenni.

Az ítélet tábla szükségesnek tartotta az **elégtételadás körében** is az elsőfokú ítélet rendelkező részének pontosítását annyiban, hogy az alperesnek az elégtételt nyújtó magánlevélben - melynek közzétételére is kötelezte őt az elsőfokú bíróság - a célzott joghatás elérése érdekében fel kell tüntetni az elsőfokú ítéletben terhére rótt - a másodfokú ítélet szerint pontosított - személyiségi jogsértés megállapítására vonatkozó rendelkezéseket.

II.

Hátrányos megkülönböztetés:

Helyesen állapította meg az ide egyesített perben előterjesztett alperesi kereset vonatkozásában az elsőfokú bíróság azt, hogy az alperes Ptk. 2:43. § c.) pontja szerinti hátrányos megkülönböztetésére a felperes részéről nem került sor, annak ugyanis - „védett tulajdonság”, illetve „a szolgáltatás nyújtásának megtagadása” hiányában - egyik tényállási eleme sem valósult meg.

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény - a továbbiakban: **Ebtv. - 5. § b.) pontja** értelmében a felperes, mint e rendelkezés értelmében az ügyfélforgalom számára nyitva álló helyiségben szolgáltatást nyújtó, vagy árut forgalmazó személy - az egyenlő bánásmód követelményét köteles volt megtartani.

A perbeli tényállás vonatkozásában az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelentő - kiemelt - elkövetési magatartások közül számba jövő közvetlen hátrányos megkülönböztetés, közvetett hátrányos megkülönböztetés, illetve zaklatás, de általánosságban is e jogsértés

szükségképpen tényállási eleme az, hogy **a hátrányt okozó megkülönböztetésre a jogaiban sértettnek az Ebtv. 8. §-ában meghatározott valamely „védett tulajdonsága” miatt kerül sor.**

Az Ebt. „árak forgalma és szolgáltatások igénybevétele” c. fejezete szerint az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti **különösen - a 8. §-ban meghatározott tulajdonság alapján** az ügyfélforgalom számára nyitva álló helyiség, így különösen a vendéglátó ipari, kereskedelmi, valamint a művelődési és a szórakozás céljára létrehozott intézményekben - egyebek mellett - a szolgáltatás nyújtásának, vagy áru forgalmazásának megtagadása vagy mellőzése, illetve olyan felirat, vagy jelzés elhelyezése, amely azon következtetés levonását teszi lehetővé, hogy az **ott nyújtott szolgáltatásból, vagy áru forgalmazásból valakit, vagy valakiket kizárnak.** (Ebtv. 30. § (1) bek.)

A fenti jogszabályi rendelkezések talaján kialakult bírói gyakorlat értelmében e személyiségi jog megsértése csak akkor állapítható meg, ha valakit az Ebtv. 8.§-ában meghatározott védett tulajdonsága miatt és azzal okozati összefüggésben részesítenek kedvezőtlenebb bánásmódban, mint más olyan személyt, mely vele összehasonlítható helyzetben van, de az adott védett tulajdonsággal nem rendelkezik (BDT2016.3521.).

Az alperes esetében azonban ilyen, a jogsértés megállapításához elengedhetetlen védett tulajdonság nem azonosítható, s annak hiánya miatt a szükséges oksági kapcsolat fennállta sem valószínűsíthető (EBH2010.2272.). Önmagában az a körülmény, hogy a vendéglátó ipari egység belső termében szervezett baráti összejövetel egyik szervezőjével az alperes haragos viszonyban volt, nem feleltethető meg az Ebtv. 8. §-a szerinti védett tulajdonság lista egyik elemének sem. Nem alkalmazható az esetre az Ebtv. 8. § t.) pontja szerinti „egyéb” helyzete, tulajdonsága vagy jellemzője fordulat sem, mert az említett haragos viszony nem minősül az alperes személyisége lényegi jellemzőjének.

A fentiekre figyelemmel a felperes sérelmére a hátrányos megkülönböztetés még akkor sem lenne megállapítható, ha a felperes a per tárgyát képező kérdéses napokon valóban megtagadta volna az általa egyébként nyújtott szolgáltatás vonatkozásában az alperes kiszolgálását.

Az alperes állításaival szemben azonban ráadásul az állapítható meg, hogy erre nem került sor. 2015. január hó 9. napján az alperes igénybe tudta venni a felperes szolgáltatását a vele egy társaságban lévőkkel együtt, s megvacsorázott a vendéglátó ipari egységben. Annak az alperes személyiségi jogai megsértése szempontjából nincs jelentősége, hogy erre nem az alperes által kívánt belső helyiségben, hanem az étterem egy másik termében került sor. A 2015. január 16-i cselekmény kapcsán sem állapítható meg a jogsértés egyik tényállási elemének fennállta sem, mert - az alperes által sem vitatottan - nem a szolgáltatás nyújtását tagadta meg a felperes, hanem csupán azt, hogy arra az étterem belső helyiségében kerüljön sor.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy amennyiben a felperes eljárását ennek ellenére megkülönböztetésnek tekintenénk, az az **Ebtv. 7. § (2) bekezdése** alapján ekkor sem sértené az egyenlő bánásmód követelményét, mert annak tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka volt: a belső teremben megtartandó rendezvény. Az ítéletábra kiemeli, hogy mindenképpen értékelést kíván az a körülmény, hogy a felperes nem magát a vendéglátó ipari egységbe történő belépést tagadta meg az alperestől, hanem csupán - az abban párhuzamosan tartott (tartandó) rendezvényre figyelemmel - a belső teremben történő kiszolgálásától zárkózott el.

Emiatt elsődlegesen a fentiekre és nem az elsőfokú ítéletben kifejtettekre tekintettel állapítható meg az alperes által állított jogsértés hiánya. Emiatt - ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen rámutatott - nem volt jelentősége a jogvita elbírálása során annak, hogy a belső terem használatát milyen módon tették zártkörűvé, és azt miként jelezték, így a Pp. 3. § (4) bekezdése második mondata alapján az ezzel összefüggő - szükségtelen - bizonyítási indítványok teljesítését is helyesen mellőzte az elsőfokú bíróság

III.

A viszontkereset :

Önmagában a felperesi perindítás - az elsőfokú bíróság által helyesen megjelölt okokból - nem sért személyiségi jogokat, s ez vonatkozik az igényérvényesítés során tett nyilatkozatokra is. A következetes bírói gyakorlat szerint a jogérvényesítés és a védekezés szabadsága körében tett nyilatkozatok személyiségi jogokat sértő jellege - bár kiragadva az eljárásból önmagukban lehetnének azok - általában nem állapítható meg. A kontradiktórius jellegű polgári perek során a felek részéről tett nyilatkozatok, a büntető eljárás vagy más hatósági eljárás kezdeményezése, illetve az eljárások során tanúként tett vallomások közös vonása, hogy az eljárást kezdeményezése, vagy az eljárás során kifejtett valamely egyéb cselekmény személyiségi jogokat sértő jellege csak abban az esetben állapítható meg, **ha a tényközlés összefügg ugyan az eljárás tárgyával, de** (visszaélészerű joggyakorlást valósítva meg) **tudatosan hamis**, illetve, nem a konkrét ügyre vonatkozó **(inadekvát) és egyúttal valótlan tényállítást tartalmaz, vagy** - tartalmi helyességétől függetlenül - **kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, lekicsinyló, lealacsonyító durván sértő.** (Iránymutató e tekintetben : BDT. 2008. 1776; EBH.2002. 624; BH.2004. 357; BH.2009. 214; Győri Ítéltábla Pf.I.20.094/2008/10.; Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.030/2011/8; Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.094/2007/6.).

Az alperes által a viszontkeresetben állított és felperesnek tulajdonított egyéb jogsértő cselekmények kapcsán pedig a felperes - akár közvetett cselekvősege - sem bizonyított.

Megjegyzi az ítéltábla, hogy az állított jogsértés annak megvalósulta esetén sem lenne figyelembe vehető a felperesi kereset jogkövetkezményei vonatkozásában. Az esetleges kölcsönös jogsértésnek ugyanis csak a sérelemdíj szankció esetén van jogi jelentősége, de séreledíj igény nem volt a felperesi kereset tárgya.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a rendelkező rész szövegezésének pontosítása mellett és indokolásának helyesbítésével és kiegészítésével - a per fő tárgya tekintetében helybenhagyta. Az elsőfokú ítélet elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezéseit annyiban pontosította, hogy az állam nem az elsőfokú perköltséget, csupán a kereseti és a viszontkereseti illetéket viseli.

A Pp. 87.§./2/ bekezdése alapján a pártfogó ügyvédi költség vonatkozásában - a díj összegének megállapítása nélkül - csak azt kell a bíróságnak megállapítani, hogy az milyen meghatározott arányban , melyik fél terhére esik. Annak viseléséről - a félnek biztosított költségkedvezmény tartalmától függően - a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat fog határozni. A terminológiai félreértések elkerülése végett az ítéltábla pontosította az elsőfokú bíróság ítéletének ezzel összefüggő rendelkezését is. (Ezt az álláspontot foglalta el a Civilisztikai Kollégiumvezetők 2012. február 22. és 24. napján tartott Országos Tanácskozása; BH 2012/5.szám)

Az eredménytelenül fellebbező alperes a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült költségeit a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján maga viseli, egyúttal köteles a felperes másodfokú eljárással összefüggő költségének megtérítésére, mely a felperes által csatolt közjegyzői ténytanúsítvány kiállításának 24.560 forintos díjából áll, amit az ítélet tábla a Pp. 75. § (1) bekezdése szerinti célszerű és jóhiszemű pervittel kapcsolatosan felmerült költségként átháríthatónak talált. Az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli. A pártfogó ügyvéd másodfokú eljárással kapcsolatos díja vonatkozásában az ítélet tábla - a fentiekben már kifejtett szempontok alapján - a perköltségviselés arányának meghatározásával csupán azt állapította meg, hogy a pártfogó ügyvéd díja kinek a terhére esik, annak viselése tárgyában a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat határoz.

Győr, 2019. május 9.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró